

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Pile
ul. Dzieci Polskich 26, 64 – 920 Piła
tel. 67 3515501
adres do doręczeń elektronicznych
AE:PL-78134-18811-GESCR-30

SKO.4150.21.2026

Piła, 19 sierpnia 2026 r.

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile w składzie:
Przewodnicząca: Monika Słupska-Janulis
Członkowie: Krzysztof Chrzanowski (spr.)
Agnieszka Pawulska

po rozpatrzeniu odwołania adw. M. Ś. reprezentującego inwestora R. B., zam. w [...] od decyzji Burmistrza Obornik nr ROS.6220.8.2022, z dnia 01 czerwca 2026 r. w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa i modernizacja budynków inwentarskich do hodowli trzody chlewnej w obsadzie 10317 sztuk dla tuczników w miejscowości Objezierze na działkach nr 181 i 151”,

na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 670 z późn. zm.) - zwanej dalej „ustawą ooś”,

o r z e k a

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

U z a s a d n i e n i e

Burmistrz Obornik, w dniu 01 czerwca 2026 r. odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie i modernizacji budynków inwentarskich do hodowli trzody chlewnej w obsadzie 10317 sztuk dla tuczników w miejscowości Objezierze. Przedmiotowa decyzja została podjęta w następującym stanie faktycznym:

W dniu 18 marca 2022 r. do Burmistrza Obornik wpłynął wniosek Pana R. B. zam. w [...] działającego przez pełnomocników Pana M. B. i Panią A. B. [...] w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: „Budowa i modernizacja budynków inwentarskich do hodowli trzody chlewnej w obsadzie 14019 sztuk dla tuczników w miejscowości Objezierze na działkach nr 181 i 151”. Należy przy tym wskazać, że w toku postępowania inwestor zmniejszył deklarowaną obsadę zwierząt, co znajduje odzwierciedlenie w ostatecznie określonym zakresie przedsięwzięcia (przyp. Kolegium).

W związku z faktem, że planowane przedsięwzięcie wymienione jest w § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) i kwalifikuje się do przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 rozporządzenia, Burmistrz Obornik, stosownie do obowiązujących przepisów, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, a także do Marszałka Województwa Wielkopolskiego i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Obornikach o zaopiniowanie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji.

W toku postępowania organy współdziałające zajęły następujące stanowiska.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Obornikach, pismem nr ON-NS.9011.73.2022 z dnia 18 października 2022 r., zaopiniował pod względem higienicznym i zdrowotnym środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2023 r. znak PO.RZS.4360.51.2022.KS uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia. Stanowisko to zostało następnie podtrzymane w piśmie z dnia 19 grudnia 2024 r., znak PO.RZŚ.4360.51.2022.KS.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego wydał pozytywną opinię w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia nr DSK-III.7031.1.17.2022 z dnia 14 marca 2024 r., podtrzymaną następnie pismem nr DSK-III.7030.1.17.2022 z dnia 13 stycznia 2025 r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu postanowieniem nr WOO-I.4221.244.2024.NB.19 z dnia 21 października 2025 r. uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pomimo pozytywnych stanowisk organów współdziałających, Burmistrz Obornik w dniu 01 czerwca 2026 r. odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. W uzasadnieniu swojej decyzji organ I instancji szeroko przedstawił stanowiska zajęte przez organy współdziałające w toku postępowania, wskazując jednocześnie, że stanowiska te nie przesądzały o konieczności wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. Podstawę odmowy stanowiła przede wszystkim ocena, że przedłożony przez inwestora raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie przedstawiał racjonalnego wariantu alternatywnego przedsięwzięcia w zakresie wymaganym przepisami ustawy ooś. W ocenie Burmistrza przedstawione przez Inwestora rozwiązania wariantowe nie stanowiły rzeczywistych wariantów alternatywnych planowanego przedsięwzięcia, w szczególności z tego względu, że nie obejmowały istotnej zmiany zarówno technologii chowu, jak i skali przedsięwzięcia.

Organ I instancji zwrócił również uwagę na przebieg udziału społeczeństwa w postępowaniu. W toku dwóch etapów konsultacji społecznych, prowadzonych w okresach od 13 sierpnia 2024 r. do 12 września 2024 r. oraz od 03 listopada 2025 r. do 03 grudnia 2025 r., do Burmistrza Obornik wpłynęło 108 uwag i wniosków dotyczących inwestycji od osób, podmiotów i organizacji. Przeważająca część zgłoszonych uwag dotyczyła obaw związanych w szczególności z uciążliwością odorową, hałasem, możliwością zanieczyszczenia wód gruntowych, zwiększonym poborem wody na potrzeby hodowli, wpływem inwestycji na jakość życia mieszkańców, środowisko przyrodnicze i walory krajobrazowe, a także możliwym spadkiem wartości sąsiadujących z inwestycją nieruchomości. W składanych wystąpieniach pojawiały się również żądania odmowy wydania decyzji środowiskowej albo nałożenia na Inwestora dodatkowych obowiązków mających ograniczać oddziaływanie

przedsięwzięcia, w tym dotyczących hermetyzacji budynków i zbiorników na gnojowicę, zastosowania technologii neutralizacji odorów, wykorzystania najlepszych dostępnych technik w zakresie gospodarki nawozami naturalnymi oraz ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania z zastrzonymi wymaganiami w zakresie emisji hałasu i odorów.

Burmistrz wskazał, że powyższe uwagi i wnioski zostały przekazane inwestorowi w celu zapoznania się z nimi i ustosunkowania się do podnoszonych kwestii, a inwestor pismem z dnia 25 października 2024 r. przedstawił swoje stanowisko w odniesieniu do zgłoszonych uwag i wniosków. Jednocześnie organ I instancji, dokonując oceny zgromadzonego materiału, przyjął, że zasadnicze znaczenie dla dalszego prowadzenia postępowania ma kwestia przedstawienia przez inwestora racjonalnego wariantu alternatywnego przedsięwzięcia.

W tym zakresie Burmistrz wskazał, że w toku postępowania wzywał inwestora do przedstawienia wariantu alternatywnego, jednocześnie pouczając go o możliwości wydania decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań. W ocenie organu I instancji wariantowość przedsięwzięcia powinna obejmować nie tylko zmianę rozwiązań technologicznych, ale także zmianę skali inwestycji. Przedstawienie wariantu, który nie prowadził do istotnej zmiany charakteru, technologii ani skali przedsięwzięcia, nie zostało przez Burmistrza uznane za wystarczające do wykazania istnienia racjonalnego wariantu alternatywnego.

W konsekwencji Burmistrz nie uwzględnił również szeregu wniosków dowodowych składanych przez uczestników postępowania, w tym dotyczących przeprowadzenia dowodów z opracowań specjalistycznych, uzupełnienia raportu o wielosezonową inwentaryzację przyrodniczą, powołania biegłych z zakresu ochrony przyrody, hydrologii oraz modelowania rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w atmosferze, a także ponownego zwrócenia się do organów współdziałających. Organ uznał, że żądania te są niezasadne z punktu widzenia ekonomiki procesowej postępowania, skoro wcześniej wezwał inwestora do przedstawienia wariantu alternatywnego i oczekiwał na jego przedstawienie. W ocenie Burmistrza prowadzenie dalszego postępowania dowodowego w zakresie odnoszącym się do wariantu przedstawionego w dotychczasowym raporcie byłoby przedwczesne, skoro raport ten – w związku z brakiem wymaganego, racjonalnego wariantu alternatywnego – został przez organ uznany za niewystarczający. Zdaniem Burmistrza przedstawienie nowego wariantu mogłoby bowiem skutkować koniecznością dokonania ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia, a tym samym spowodować, że dotychczas zgromadzony materiał dotyczący ocenianego wariantu utraciłby aktualność.

Ostatecznie organ I instancji przyjął, że brak przedstawienia przez inwestora racjonalnego wariantu alternatywnego, przy jednoczesnym braku uzupełnienia raportu w sposób odpowiadający wymaganiom art. 66 ust. 1 pkt 5-7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, uzasadnia odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Powyższą decyzję – dochowując ustawowego terminu – zaskarżył odwołaniem pełnomocnik inwestora - adw. M. Ś. Odwołujący zarzucił organowi I instancji naruszenie art. 8 § 1 i § 2, art. 80 oraz art. 107 § 3 k.p.a., a także art. 66 ust. 1 pkt 5, 6, 6a i 7 oraz art. 77 ust. 10 w związku z art. 77 ust. 1 ustawy ooś. W ocenie odwołującego organ I instancji prowadził postępowanie w sposób nieobiektywny, naruszając zasadę pogłębiania zaufania do organów administracji publicznej, a także dokonał dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Odwołujący zakwestionował stanowisko Burmistrza, zgodnie z którym przedstawiony w raporcie racjonalny wariant alternatywny miał charakter pozorny, wskazując, że wariant ten różni się od wariantu inwestorskiego rozwiązaniami technologicznymi mającymi wpływ na oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, a

raport zawiera analizę oddziaływania obu wariantów oraz ich porównanie. Zdaniem Odwołującego organ I instancji bezzasadnie przyjął, że dla wykazania alternatywności wariantu konieczna jest również zmiana lokalizacji lub skali przedsięwzięcia, a nadto niezasadnie utożsamiał brak zaakceptowanego przez siebie wariantu alternatywnego z brakiem pozostałych elementów raportu dotyczących wariantowości przedsięwzięcia.

Odwołujący podniósł również, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest wewnętrznie sprzeczne, ponieważ Burmistrz z jednej strony wskazywał, że wariantowość może polegać na zmianie technologii chowu, z drugiej zaś zakwestionował wariant przedstawiony przez inwestora właśnie z uwagi na brak zmiany lokalizacji lub skali przedsięwzięcia. Wskazał ponadto na naruszenie art. 77 ust. 10 ustawy ooś, argumentując, że organ I instancji był związany pozytywnymi uzgodnieniami dokonanymi przez organy współdziałające, w szczególności uzgodnieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 21 października 2025 r. W konsekwencji odwołujący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o przeprowadzenie przez organ odwoławczy niezbędnego postępowania wyjaśniającego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, aczkolwiek z innych powodów niż wskazano w odwołaniu.

Materialnoprawną podstawą decyzji organu I instancji są przepisy ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z tą ustawą istotą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagań środowiskowych, jakie powinny być spełnione, by móc zrealizować przedsięwzięcie i zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych.

Kolegium zwraca uwagę, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową, lecz ma charakter związany, co oznacza, że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w ściśle określonych przypadkach w ustawie. Przesłanki odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowią:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy ooś),
- sytuacja, w której z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości jego realizacji w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, a wnioskodawca nie wyraża zgody na wskazanie przez organ, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś, wariantu dopuszczonego do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w tych wariantach oraz braku zgody wnioskodawcy na wskazanie wariantu dopuszczonego do realizacji organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia (art. 81 ust. 1 ustawy ooś),
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2),
- wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3).

Zgodnie z art. 80 ust. 2 zd. 1 ustawy ooś, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z

ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Przepis powyższy zawiera normę, która wprowadza podstawowe kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeżeli plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie, to organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem, wydać decyzję odmowną, bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko (por. wyrok NSA z 9.05.2023 r., III OSK 2111/21, LEX nr 3566393). Dodać przy tym należy, iż wydanie decyzji środowiskowej niezgodnej z ustaleniami planu miejscowego narusza prawo, przy czym w sytuacji, gdy naruszenie to dotyczy postanowień planu o charakterze zasadniczym (podstawowym), naruszenie takie ma charakter rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. (wyrok NSA z 7.07.2023 r., III OSK 421/22, LEX nr 3610500). Ocena zgodności inwestycji z planem miejscowym należy do organu wydającego decyzję i winna być dokonana już na etapie wstępnym postępowania, co nie stoi na przeszkodzie, by okoliczność niezgodności przedsięwzięcia z planem była analizowana przez cały czas trwania postępowania prowadzonego w kierunku określenia uwarunkowań środowiskowych.

W badanej sprawie wystąpiła sytuacja szczególna. Już po wydaniu zaskarżonej decyzji, a jeszcze przed wniesieniem odwołania, nastąpiła istotna zmiana stanu prawnego dotyczącego nieruchomości objętych planowanym przedsięwzięciem. Uchwałą nr XXX/350/26 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 20 maja 2026 r. uchwalono miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w obrębie miejscowości Objezierze, gmina Oborniki. Uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego w dniu 2 czerwca 2026 r. i weszła w życie w dniu 17 czerwca 2026 r. Tym samym w dacie wniesienia odwołania (23 czerwca 2026 r.), a także w dacie rozpoznawania sprawy przez Kolegium, dla terenu objętego planowanym przedsięwzięciem obowiązywały już ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, których nie było w dacie wydania przez Burmistrza zaskarżonej decyzji.

Okoliczność ta ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie z art. 80 ust. 2 zd. 1 ustawy o oś wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uprzedniego stwierdzenia zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan taki został uchwalony. Wobec wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego konieczne stało się zatem dokonanie oceny zgodności planowanego przedsięwzięcia z jego ustaleniami. Oceny tej nie dokonał jednak organ I instancji, ponieważ w dacie wydania zaskarżonej decyzji plan jeszcze nie obowiązywał. Z kolei z uwagi na zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 k.p.a.) Kolegium nie może po raz pierwszy dokonać takiej oceny na etapie postępowania odwoławczego. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 maja 2026 r., III OSK 2115/22, ocena zgodności zamierzenia inwestycyjnego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy do organu właściwego do wydania decyzji i wymaga odniesienia planowanego przedsięwzięcia do konkretnych ustaleń planu. Ocena ta nie była i nie mogła zostać dokonana przez Burmistrza w dacie wydania zaskarżonej decyzji, ponieważ miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wszedł w życie dopiero 17 czerwca 2026 r. Zbadanie tej kwestii wymaga odniesienia ustaleń obowiązującego planu do lokalizacji, parametrów i zakresu planowanego przedsięwzięcia. Podobnie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 02 lipca 2026 r., II SA/Wr 404/26, podkreślając, że jeżeli plan miejscowy obowiązuje, jego postanowienia determinują treść rozstrzygnięcia w sprawie środowiskowych uwarunkowań, a ocena zgodności inwestycji z planem należy do organu wydającego decyzję. Sąd stwierdził

również, że w przypadku niezgodności przedsięwzięcia z ustaleniami planu organ jest zobowiązany wydać decyzję odmowną.

Nawet w przypadku ewentualnego wniesienia skargi do sądu administracyjnego na uchwałę nr XXX/350/26 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 20 maja 2026 r., wskazać należy, że samo wniesienie takiej skargi nie pozbawia uchwały mocy obowiązującej. Uchwała, która weszła w życie, pozostaje obowiązującym aktem prawa miejscowego do czasu jej skutecznego wyeliminowania z obrotu prawnego w przewidzianym prawem trybie. Tym samym, do czasu prawomocnego wyeliminowania uchwały z obrotu prawnego, jej ustalenia podlegają uwzględnieniu przy rozstrzyganiu spraw administracyjnych.

Nie oznacza to jednak, że Kolegium może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję jedynie z tego względu, że w świetle obecnego stanu prawnego prawdopodobnie możliwe byłoby wydanie decyzji odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Zaskarżona decyzja została bowiem wydana na zupełnie innej podstawie – Burmistrz oparł odmowę wyłącznie na ocenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w szczególności na uznaniu, że nie przedstawiono w nim wymaganego racjonalnego wariantu alternatywnego. Tymczasem konieczność ponownego rozpoznania sprawy wynika obecnie ze zmiany stanu prawnego, polegającej na wejściu w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i związanej z tym potrzeby dokonania oceny zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami tego planu na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy ooś. Kolegium nie dokonywało oceny zgodności przedsięwzięcia z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, ponieważ uczynienie tego po raz pierwszy na etapie postępowania odwoławczego prowadziłoby do pozbawienia strony możliwości rozpoznania tej kwestii przez organ I instancji i naruszałoby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 k.p.a.). Utrzymanie w mocy decyzji Burmistrza oznaczałoby ponadto zaakceptowanie rozstrzygnięcia wydanego z innej przyczyny niż ta, która legła u jego podstaw. Z tych względów konieczne jest uchylene zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Burmistrzowi Obornik do ponownego rozpatrzenia, celem dokonania oceny sprawy przy uwzględnieniu aktualnego stanu prawnego.

W świetle powyższego Kolegium uznało, że zaskarżona decyzja nie może zostać utrzymana w mocy, albowiem nastąpiła istotna zmiana stanu prawnego sprawy, polegająca na wejściu w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren planowanego przedsięwzięcia. Okoliczność ta wymaga dokonania oceny zgodności zamierzenia inwestycyjnego z ustaleniami tego planu, stosownie do art. 80 ust. 2 ustawy ooś. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 138 § 2 k.p.a., Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę Burmistrzowi Obornik do ponownego rozpatrzenia. Z uwagi na konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia, wynikającą ze zmiany stanu prawnego i potrzeby dokonania oceny zgodności przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, Kolegium odstąpiło od merytorycznego rozpoznania pozostałych zarzutów odwołania, których ocena na tym etapie postępowania byłaby przedwczesna.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ I instancji zobowiązany będzie w pierwszej kolejności uwzględnić aktualny stan prawny, w szczególności ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą nr XXX/350/26 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 20 maja 2026 r. Organ powinien dokonać szczegółowej analizy ustaleń tego planu, w tym przeznaczenia terenów objętych planowanym przedsięwzięciem oraz

określonych w planie zasad i warunków ich zagospodarowania, a następnie odnieść je do lokalizacji, zakresu i parametrów planowanego przedsięwzięcia. Konieczne będzie ustalenie czy realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia pozostaje w zgodności z obowiązującymi ustaleniami planu miejscowego, stosownie do art. 80 ust. 2 ustawy ooś.

W przypadku stwierdzenia zgodności przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ I instancji powinien następnie rozpoznać sprawę z uwzględnieniem całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w tym raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stanowisk organów współdziałających oraz wyników przeprowadzonego udziału społeczeństwa. Organ powinien przy tym mieć na względzie, że dotychczasowe stanowiska organów współdziałających zostały wydane w odniesieniu do przedsięwzięcia w określonym stanie prawnym i faktycznym, wobec czego należy ocenić ich aktualność w związku ze zmianą stanu prawnego oraz ponownie przeanalizować, czy zachodzą przesłanki do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Natomiast w przypadku stwierdzenia niezgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, organ powinien odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. Stwierdzenie bowiem niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uzasadnia wydanie decyzji odmownej bez konieczności prowadzenia dalszego postępowania wyjaśniającego w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym bez potrzeby przeprowadzania dalszego postępowania uzgodnieniowego (por. wyrok WSA w Krakowie z 25.06.2026 r., II SA/Kr 432/26, LEX nr 4122215).

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

POUCZENIE:

1. Na decyzję służy sprzeciw, który można wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem tutejszego Kolegium w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 64a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).
2. Od sprzeciwu pobiera się wpis stosunkowy lub stały (art. 230 ppsa). Wpis stosunkowy pobiera się w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia są należności pieniężne. W innych sprawach pobiera się wpis stały (art. 231 ppsa). Do sprzeciwu od decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej (art. 64b § 1 ppsa).
3. Strona składająca sprzeciw ma możliwość ubiegania się przed Sądem o przyznanie jej prawa pomocy (w zakresie całkowitym lub częściowym) obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie radcy prawnego lub adwokata, radcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 245 ppsa).

Wysokość oraz szczegółowe zasady pobierania wpisu regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wpis stosunkowy zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, niemniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, niemniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, niemniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, niemniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:

- 1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;
- 2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;
- 3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
- 4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
- 5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
- 6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
- 7) zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych - 100 zł.

Wpis stały wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu:

- 1) budownictwa i architektury - 500 zł;
- 2) zagospodarowania przestrzennego - 500 zł;
- 3) ochrony środowiska i przyrody - 200 zł;
- 4) gospodarki wodnej - 300 zł;

- 5) nieruchomości - 200 zł;
- 6) rolnictwa i leśnictwa - 200 zł;
- 7) ewidencji ludności i dowodów osobistych - 100 zł;
- 8) cudzoziemców, paszportów i wiz - 300 zł;
- 9) aktów stanu cywilnego i obywatelstwa - 100 zł;
- 10) kombatantów - 100 zł;
- 11) własności przemysłowej - 1.000 zł;
- 12) zobowiązań podatkowych - 500 zł;
- 13) prawa celnego - 500 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących uprawnień do wykonywania określonego zawodu, czynności lub zajęć, bez względu na ich rodzaj i charakter, wynosi 200 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących postanowienia lub decyzji wydanych w trybie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności, uchylenia lub zmiany albo wygaśnięcia aktu, bez względu na przedmiot sprawy, pobiera się w wysokości 200 zł.

W sprawach skarg niewymienionych powyżej wpis stały wynosi 200 zł.

Zwolnienie z mocy ustawy (art. 239 ppsa)

§ 1. Nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych:

1) strona skarżąca działanie, bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach:

- a) z zakresu pomocy i opieki społecznej,
- b) dotyczących statusu bezrobotnego, zasiłków oraz innych należności i uprawnień przysługujących osobie bezrobotnej,
- c) dotyczących chorób zawodowych, świadczeń leczniczych oraz świadczeń rehabilitacyjnych,
- d) ze stosunków pracy i stosunków służbowych,
- e) z zakresu ubezpieczeń społecznych,
- f) z zakresu powszechnego obowiązku obrony,
- g) udzielania cudzoziemcom ochrony,
- h) dotyczących dodatków mieszkaniowych;

2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka;

3) kurator strony wyznaczony przez sąd orzekający lub przez sąd opiekuńczy dla danej sprawy;

4) strona, której przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa.

§ 2. Nie mają obowiązku uiszczenia opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej, a także organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie - w sprawach własnych dotyczących realizacji zleconego zadania publicznego na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

/-/ Monika Słupska-Janulis

/-/ Krzysztof Chrzanowski

/-/ Agnieszka Pawulska

/Pismo zostało wydane w postaci elektronicznej i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Burmistrz Obornik
2. pełnomocnik inwestora – adw. M. Ś.
3. pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a.
4. aa

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Obornikach
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu
4. Marszałek Województwa Wielkopolskiego

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile informuje, iż:

1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile z siedzibą ul. Dzieci Polski 26, 64-920 Piła.

2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kolegium.pila.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.

3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

- Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (w związku z realizacją obowiązku prawnego ciążącego na administratorze)
- Art. 9 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa)
- art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).

5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.

6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy RODO.

8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.

9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.

10) Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.

